

fra, og det ikke, som det hedder i Betænkningen, røber sin Nationalitet, kommer selvfølgelig alligevel svensk Smør blandet med dansk derover paa en saadan Maade, at man har Grund til at antage, at Modtagerne derovre ikke kunne skønne andet, end at det er dansk. Dette er selvfølgelig et vanskeligt Forhold at faa fat paa. Det er en vanskelig Opgave ad Lovgivningens Vej at træffe strengere Bestemmelser end dem, der findes i Loven af 27de April 1894 § 4. Jeg kan dog ikke læse § 1 anderledes, end at den maaske ogsaa tager Sigte paa Smør. Der staar i § 1, at „den, der til Forbrug eller videre Forhandling her i Landet sælger eller falholder Varer, paa hvilke eller paa hvis Etiketter eller Indpakning der — her i Landet eller i Udlandet — er anbragt en Betegnelse som indeholder en urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelsessted, Art, Stof eller Tilvirkningsmaade eller dog er af en saadan Beskaffenhed, at den er skikket til at bibringe en fejlagtig Antagelse i nogen af de nævnte Henseender straffes“ o. s. v. Det er da et Spørgsmaal, om § 1 ikke derved forbyder Mærker, der ere skikkede til at bibringe en Antagelse om, at Varen er en anden, end den egentlig er. Jeg indrømmer imidlertid, at for Smørrets Vedkommende er det § 4, der giver særlige Bestemmelser, og ikke § 1. Jeg takker, som sagt, den ærede Minister og glæder mig over, at vi mulig en Gang kunne vente at faa saa fyldige Oplysninger som muligt om dette Spørgsmaal. Naar disse Oplysninger foreligge, har man jo Lejlighed til at faa et klart Overblik over Forholdene, og saa kan der vel ogsaa blive Lejlighed til paa den heldigste Maade at rette de mulige Mangler.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) nævnte et Par formentlig slemme Ord, jeg havde udtalt ved Grundlovsfesten paa Nørre Fælled. Det er disse berømte eller berygtede Ord „Skadedyr“ eller „Snyltedyrd“. Det ærede Medlem gjorde sig imidlertid skyldig i en Misforstaaelse, naar han opfattede disse Ord som en af Aarsagerne til Lockouten. Sammenhængen er den, at det var Lockouten, der tilstrækkelig er karakteriseret under denne Forhandling her i Tinget, som var Aarsagen til disse skarpe Ord fra min Side. Det er klart, at en saadan Handling medførte Harmé og harmfulde Udtryk mellem alle varmtfølende Mænd og Kvinder og det endda i de videste Kredse. Det ærede Medlem vil kunne finde

Eksempler derpaa, stærkere Udtryk end mine i sin allernærmeste Familie. Det ærede Medlem nævnte endvidere, at naar man arbejdede for Nedsættelse af Militærbudgetterne, krænkede man Fædrelandets Interesser. Hvis Finansudvalget i Aar og Tinget derefter nedsætter Militærbudgettet yderligere end tidligere, navnlig som Følge af Udgivelsen af den halve Million, vilde det være en Krænkelse af Fædrelandets Interesser. Dette Ord skal ikke staa uimodsagt her, jeg vil paa det bestemteste protestere derimod. Naar vi bekæmpe Militarismen, er det, fordi vi mene, at den er en Fare, en Skade for vort Folk og Land. Der er sagt under Forhandlingen her i Salen, at Flertallet her ikke er Forsvarsnihilister. Jeg tør paa mine Meningsfællers og mine egne Vegne sige, at vi ere principielle Modstandere af Militarismen. Vi bekende det og sætte en Ære deri, fordi vi tro, at Militarismen er en Skade, en Fare for vort Land og Folk. Særlig vil jeg som kjøbenhavnsk Repræsentant sige, at Fæstningen er en Ulykke for vor Hovedstad. Vi have set Eksempler derpaa i den allerseneste Tid. De vide, mine Herrer, at der er indgivet et Andragende til Indenrigsministeriet under 10de August om et nyt, stort Landvindingsprojekt her ved Kjøbenhavn Øst for Refshaleøen. Der paatænkes en stor Landvinding paa 160 Tdr. Land og Anlægget af en ny Havn. Det er imidlertid i Torsdags i et Blad, der staar Regeringen nær, et konservativt Blad, blevet sagt, at denne Plan vistnok har mindre end ingen Chancer for at blive realiseret, da Krigsministeriet, efter hvad der er meddelt Bladet, ikke vil vide af den at sige. Jeg har ogsaa i andre Blade set lignende Udtalelser. Det synes altsaa, som om denne store Plan til Udvidelse af Kjøbenhavns Havn møder Modstand fra Militærets Side. Jeg ved naturligvis ikke, om dette konservative Blad har Ret, naar det skriver, at, efter hvad der er meddelt det, vil Krigsministeriet ikke vide af denne Landvinding at sige. Maaske det i Dag er muligt at faa Oplysning om, hvorvidt dette Blad er vel underrettet, men jeg tvivler for Resten ikke om — det har jeg hørt fra mange Sider og paa mange Maader — at dette Projekt om Landvinding og et nyt Havneanlæg paa den anden Side af Refshaleøen finder Modstand i militære Kredse, og naar det er Tilfældet, maa de Herrer fra den anden Side ikke forundre sig over, at ikke blot vi Socialdemokrater, men vi Kjøbenhavnere se med Uvilje paa denne Fæstning, der ligger som en Jærm-